

بعون شاعر مکان و فضل خلار و فرماده

در سلطنت شاه عباس اول میرزا حسین خان
وزیر از ایشان بخواست

卷之三

نامی خان گوئے ولد ایریم
بیشتر لایم تر مقصود و خدر
مرغ شاخ و درخت لاموشیم
ایمید عجیز خاک و رعن
بند بہنہ لگان سستا نہم
حکم اور آپ دل بئے خواهیم
و خواهیم اور آپ دل کہ یا پوچھو
گلزار کلار کلار کلار کلار کلار
کلار کلار کلار کلار کلار کلار

بکشان ای بین پسر رست
هر چند بدان که مظلوم نیست

بچے یا کسی بچہ مر جان سکتے

دولت ملکه نیلت و خوشبوی
خنواری توہ آیت قال
پرک ریحان ترا پشکنیست
خطه لعلیت و سیلیت را رو
و شد درم از عالم حبیب
هی نیارم زون بوصفت قدم
آشنا زیر شور و ده لفظ خشت
بله شاخه کلشن ندست

بر سر لای عشق پر افغان است
غاشقان را بچای قران است
گوئی خوبی شرام بخواهان است
جای طولی پرشکرستان است
باربادن در راه پرها است
و دست حشت نهاد امکان است
و سده مرخون رویده باران است
از خون هر سلاح کویان است

ک پیشمان مل مین جسد و دست
بر جمیعی بدان ک سفار است

لیک در حشم من نه می آی
بر ایج ب اندام که هی جا
ز لکه شکور تر برگزیست ای
چه رای بتن فیکی ای
خرم ان دلم کریده بختانی
گماه پیری دگاه ب پرها ای
گماه مرجی و گاه در یالی ای
و حسب در است فیضه بالانی
از دل ای ازو حکمت سپهانی

بهشتان داریش پر ای
ای ک در سرچ جانه داری جا
در پیاسی دلی نسیمه گنی
روشنی از آفتاب طمعت ای
اجالت کربن شال آمد
گماهستی و گاهه بشیاری
گماه دلی و گاهه ایست
اندوں و بروی ک از پیش
اووش گوشیده او ایشک و

که چشمانه کل جمیع جسد و دست
بر جمیعی پاک منظر است

لشک بولست گوشیده کلار گر شده اهلکه ایه بازگزار

لشک بولست گوشیده کلار گر شده اهلکه ایه بازگزار
لشک بولست گوشیده کلار گر شده اهلکه ایه بازگزار
لشک بولست گوشیده کلار گر شده اهلکه ایه بازگزار

تمق رفیت حاجت علی اعده ظریف است با و نور و زرے کب شم جسد د بر دشید خوش در آینه پلش زنار کل تاران ک درست دان چوندان و قنار بست اعماق ب اسدار و هزار با صبح بر آتش کوه محمد او کوچه و بازار روست از طاره نگرس پون پستان اسرایی و قریم	چه عجب گردان چشم پیشان بازم کشیده دو مار و چیزی کل آن ک درست دان چوندان و قنار بست اعماق ب اسدار طعنها میستند میگشان اگل تاره غنیمه اشان است مردم ویده او لے الابصه می شنیدم بر ازور و دیوار
که بچنان دل میگشند و دست هر چنین پدایی که منظر اوست	

می رسدا بین ترا آن از هرسو تا وک اند رکان خود و ارد ماست پنجه بی پنجه رز عشق جان من میلخ تو فاخته دار پیش بست سجده می بر جسد و ای زموی تو تا افسخ شو هزیان خدا و هر خ آور در ره عشق یک دل ویدع گردنگوش جان بیاشد که	لایه لایه لایه ای هرسو شا بهان را بیان خود و ارد چان من میلخ تو فاخته دار پیش بست تویی نسم هر دم ایی زموی تو دیده ای روش صد و دو شمش شیر گیر ترا ز دیده ایک دل ز دوسته و در آ گردنگوش جان بیاشد که
---	---

که بچنان دل میگشند و دست هر چنین پدایی که منظر اوست	لایه لایه لایه ای هرسو تمت ناشست ای مردم
--	---

میر غور مرغشیہ اپنی آمد بوجی سیوی آن نکلا تا آمد با و نادیو و دخشت اراده ایرنور و زر و نش اراده چون فجیل علیکش اراده برس کیا و شکیب اراده زاغ رادر دو دیده دخانی اراده ما کر کن میز اراده	بی طرف بانگشہ بلان بچا از شکن نامن غاره سبیل چشم کش شاعر لاله صحر سدہم پسر خود میکن چڑھا کر بیخ غم سنا کان در کشان لشکر خسپتی پو سکھ پانی قری بارگی سعی صوبیان احمد خدا کیست
کچھ مانیں لیں جزویت بر صحیبی بانک خطاوت	
سکن اب در سیکوید اول موشیہا سیکوید پا زمشکت تار سیکوید تشریعنی یار سیکوید کله بروز سیکوید قصده تو بھی سیکوید از شعر نک ایس سیکوید چون شمع لف شہر فرش سیکوید مرد و ستان سر ای و فکر سیکوید	هر کم و صفت نکار پیکوید و سر عالم رستے خط اهل خسرو بیادان در سرمه شیر غور و زی بانگان میشیکل پیکویسمیکل بیل ای رستم غلشن شاخ کمن زور و بیرون و صفت با ایش چون شمع لف شہر فرش سیکوید مرد و ستان سر ای و فکر سیکوید
کچھ مانیں لیں جزویت بر صحیبی بانک خطاوت	
ای ز بہر تو عالمی غنیاں جان ہر کیس قیاد و رئاں	

لکھنوار کی بیوی کا ایسا دل کہ میرے
لکھنوار کی بیوی کا ایسا دل کہ میرے

بڑھاں و جمال حسیدہ تو شیخو درست عشق کر دیش اگر کوہ راہ حق پودھا لک می خواہندان کے تراک اٹشی نیک پتھر من جھوک سیند سیماں پاران چاک ساعتی گز خسید کر دی ایک	بڑھاں و جمال حسیدہ تو شیخو درست عشق کر دیش اگر کوہ راہ حق پودھا لک می خواہندان کے تراک اٹشی نیک پتھر من جھوک سیند سیماں پاران چاک ساعتی گز خسید کر دی ایک
کہ بپھان لائیں جو دوست بر صحیبی پاران کر طراوت	کہ بپھان لائیں جو دوست بر صحیبی پاران کر طراوت

حاجم حشیدہ از فی پرسه ما لکھن بناوشنم در دم می خواہندان کے فرستہ رشیدہ راون شان بگرد و نم غاشقان را برداں زین جام حزم عشق باغشی محی حرم واسن ایش ران کریٹلے کم نظری کن بیظی آدم بشنوی از زوایی نالہ بزم	گر خوری چڑھز سائز عشمہ لک شادی ہیدہ نہ بارو در بیان حضیر تج فراق کر برباد راقفہ بوجتہ برتین عالمی ہشتگر دان چون بخود خوش رہ ہشمہ کمی کانو دلڈو بلکر سیلہت نہ گر بخوبی صفات ذات خدا ساز عشق ارج علیک گیری
کہ بپھان لائیں جو دوست بر صحیبی پاران کر طراوت	کہ بپھان لائیں جو دوست بر صحیبی پاران کر طراوت

از بخود رکن پرستی کمی
واسن شادی آرمنی نہ ملک

جوان زنی کی رسمی پرنسپل لئک	در عالمات مستعمل ہمان
شمعہ شنک از ن شنک	خورستی چرچھل پا ست دا
رسٹ باران میں چین شنک	بربسا طبلاء بسر لائزے
چند زان کن پر اعشق شنک	اوی از پروڈ خروشی پر آئی
بان از خود نمان لشنا رو شنک	لہ بیند نگلار خا عشقی
لعن کشتگان نیسا زنک	اعشق خوریز د مشتمل رہیک
بیکش و بائسی حصہ زنک	اوستاد پیرم در پیا بلنے
خیزانیں از دان جوش لانک	نماسے بردن نکایہ
کو چشمہ انقلیں چڑو سوت	
چھپہ منی ہمان کم خطر اوست	

لایار باشیم که شراب برسید	ر رحمت اندر دل خساد پرسید
ما هر وان پرخ آهان بشیمه	لیکن که آن شمع بی تفاب برسید
دل هن بفت سوی خرمگاهش	کوسا سنج را کس استشیمه
پون نظر کرد گل فرسادش	وز خیا برداش خلاص استشیمه
ما عشق آن هجوان دارو	این هکایت لشیع و شنای برسید
ازک من بگزشتستم با شنی	در سرم ازی پیره ٹواب برسید
ناگه قربان تیر و ترکش او	لایرم از خانه بسیجا ببرسید
برداش دل غاشیین هباد	آدمی پوچن هب تها بپرسید
پون ره عقل را خطا کردم	من دیوار را خطا بپرسید

کوچکان مل میین خود راست	هر چیزی بان ام منظر را است	در سایان در چشم را یافتم	را آه همه دوامی داشتم
-------------------------	----------------------------	--------------------------	-----------------------

وَمِنْ أَنْجَانِهِ وَأَنْجَانِهِ وَأَنْجَانِهِ وَأَنْجَانِهِ وَأَنْجَانِهِ

لای دل او کوستان خلاصه نمایم
لای دل او کوستان خلاصه نمایم

کی زانیم تاچه مرستایم که همیم و کاه در پانیم کاهه ترسا و کسلیم کاهه در دیم و کاه در دنیم کاهه کریان و کاهه خسته شیم کاهه ناکش بروی خیلیم بیل کشی خسته اسیم رقی غشیز ازین نمیدایم	او قدمیم در فتش ناگاهاد که خسته ایم و کاهه همیم که خسته ایم و کاهه زناریم که خسته ایم و کاهه دنیاریم کاهه منثور حشی خلاصه که خسته کوستان خشیم بک تاسام خسته ایش عشق
که چشان دل بین خود روت هر چیزی بدان که مظراوست	
هر که از عشق تو خوش بیانی باز و امکان خاص عشق شدید هوسا که بخواهی کشش بروز حروف درمان زلوجه سینه خشی از دل تو خان شکران اوک دوت چون ظلمیکم نیفتش خشت که بخوبیه باز در لای بنت دک و لی محبو و را بر لعث دیز دوش خود ریکا بس مدیر پیش رویش بکار دین اور از پر زدم خشنده در شش ناگاه	
که چشان دل بین خود روت هر چیزی بدان که مظراوست	

ای دل او کوستان بروی خلاصه نمایم
خانه خدا دی از خشنده ای دل

خواهی شاند و از جو جفت لایران رجید پرید بیک د هر خشنندگان جای نمیست دل عشق ساخته است و گزار خشنده ای میشی کن حقیقت باشد بسیم از زان رسدا فرزش خود لایران ریا رسماً عشق	لایران که می بخوردی طلاق از بد و بشری غلبه ای طلاق می بخواهند از کسی طلاق چشم تبان میں ساق ما غریبان همام در فراز علی شفافیت ای ای ایستاد حیثیت کر کسی پروردی لایران این حبیب رسیدهند دل فاق
که بپمان ای همچو دوست بر جهیزیان که خطا داشت	مالو

مازه شدید بوستان بیوگل	وارد در پیشنهاد بیشتر
پیشنهاد ناگفای عجین برای برگنایی گل انسپا خوبان	گفت همین طریق سبک روسته رخچهای استان کرمان
با غیران بجهت شدید ناخوشیت نظری این پرسنل خود	دیگر از حمله دار یا عین حسک کیکی باشد شدن نمای
از وهم قول مجبولان سرمه	رشید از شیوه تراویت دفتر از گل لاله سنج شد
بانزو فریاج را به صحن گیرن خ	سرمه و بوده بوده از ترا
من محض شور و خوشیدن و نرمی	نگران نمایند همچنان
آنچه ایمکن چون شوم و حسل	نمایند

نیزه، که بچنان می‌گذرد
هر چیزی را که مطراد است

		دل از تیر غم نهاده پخته صومی همیشہ شبکار است
		دشمنی کو کھسیر شاندار د جشنات سرگرا داره از
		پار والطف بیکران از اگمه او چون تو دستگان از
		پرسود دست کی زیان ملدو سالما سرور پرستگان از
		در میان تن خوفشان از این دو محضر ای پر زبان از
		هر کار و چشم عی نمی داشت
		که چشمگان مثل بینی خود است
		هر چشمی برا که مظہرا دست
۱۱	که	قریب او را هسال سیکونید چهرو اش را پوچنده عی بینید خطاب نویسان را باز فرش را و اغ سرور شرکر سینه را است
		وصال او را حمال سیکونید ایدروش را همال سیکونید پختله میم و دال سیکونید بر عرض اگمه حمال سیکونید
		جام جهم را سفال سیکونید پاس صفت دعوال سیکونید نمیشند را گدا یا شش نمیشان و تخت نگاه دنیا را
		قصد ناقیوا در قول قیمع عده فیان در دععت هر دو مر
		که چشمگان مثل بینی خود است
		هر چشمی برا که مظہرا دست
		هر کار ما زنی سین باشد

<p>خدا تھست بلند سہ شیر باد غیر حق کس نباشد شمشکار بیشتر تھست بلند سہ شیر باد پنڈ کے کرذ بخواجت خی پڑا و لا کوشد خرم سراٹی نصافات انی کرنا آئی دی بین خسدا رہروی کوشید ساخرواصل وہستان خراوز دل عشق خ</p>	<p>خدا تھست بلند سہ شیر باد غیر حق کس نباشد شمشکار بیشتر تھست بلند سہ شیر باد پنڈ کے کرذ بخواجت خی پڑا و لا کوشد خرم سراٹی نصافات انی کرنا آئی دی بین خسدا رہروی کوشید ساخرواصل وہستان خراوز دل عشق خ</p>
<p>کہ جپچان لیں میں خرد وست ہر جو منی بدان کا خطراءست</p>	<p>کہ جپچان لیں میں خرد وست ہر جو منی بدان کا خطراءست</p>
<p>و دش راستم بوسی خاٹے چا بکی دبسدکی دبیاٹکے سر قدمی دیا شمن بیسے تندخوئے در دم آزادی گاہ در بکش حیدر پورا زستے عاشچان دل دل دل دل دل دل چون را دیر سوی خر طلبیں ستخن خان پشید خ کرنا ند جی دادا کم کیا خداون حیرت جی دادا کم کیا خداون حیرت</p>	<p>و دش راستم بوسی خاٹے چا بکی دبسدکی دبیاٹکے سر قدمی دیا شمن بیسے تندخوئے در دم آزادی گاہ در بکش حیدر پورا زستے عاشچان دل دل دل دل دل دل چون را دیر سوی خر طلبیں ستخن خان پشید خ کرنا ند جی دادا کم کیا خداون حیرت جی دادا کم کیا خداون حیرت</p>
<p>کہ جپچان لیں میں خرد وست ہر جو منی بدان کا خطراءست</p>	<p>کہ جپچان لیں میں خرد وست ہر جو منی بدان کا خطراءست</p>